

Kulbefornemmelse samt Svækkelse af Muskelkraften i højre Arm, hvoraf Andrageren lider, og hvorfor han i de sidste Maanedre flere Gange har været under Behandling, sandsynligvis staa i Forbindelse med, at Arret, som Saaret har efterladt, trykker paa Nervefæstningen. Andrageren anfører, at han, siden han blev saaret, ikke har kunnet paatage sig noget vedholdende eller anstrengende Arbejde, fordi hans højre Arm er lammet af Saaret. Han har derfor maattet opgive sin Profession som Dreier. Hans Kræfter have været svage og hans Helbred nedbrudt, siden han blev saaret, og Følgerne derfor af blive med Liden værre, saa at han kun med megen Møje og Besvær har formaaget at staa selv det Allernødvendigste til sit og Families Underhold.

Da dette Andragende vil finde sin Afgjørelse under Finantslovens Behandling, gjør Udvalget ingen Indstilling.

57. Fra affædiget Kapitain W. C. S. Pio af Kjøbenhavn om en Pensionsforhøielse (Indbragt den 1ste Marts 1882 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, E. v. Møes)

Efter hvad der anføres i Andragendet, indgav Andrageren under 5te Februar d. A. et Andragende til Krigsministeriet om hos Rigsdagen at bevirke en Forhøielse af hans Kapitainspension, der udgjør 828 Kr. aarlig, begrundet paa: a) hans høje Alder af 76 Aar, af hvilke han i 62 Aar, deraf 57 som Officer, havde været Militær; b) hans hæderlige Vidnesbyrd fra militære og civile Autoriteter; c) de Tab, han fra sin Affæd og til Dato uforstyldt havde lidt; d) hans aktive Deltagelse i begge de slesvigiske Krige, og e) Bønseligheeden for Embedsmand, affædigede for ca. 40 Aar siden, at komme ud af det med den dem tillagte, efter nuværende Forhold meget ringe Pension. Andrageren fremhæver tillige, at han maa arbejde stundom over sine Kræfter for at soutenerer sig paa en meget farvelig, men anstændig Maade og tillige for at afbetale paa den for ham betydelige Gjæld, han har maattet staa paa Grund af sin ringe Pension, samt at hans meget svage Syn gjør ham Arbejdet i høj Grad anstrengende. Paa dette Andragende erholdt han under 20de Februar d. A. den Meddelelse, at, da et lignende af ham i sin Tid til Rigsdagen indgivet Andragende om Pensionsforhøielse havde fundet sin Afgjørelse derved, at der paa Krigsministeriets Foranledning ved Budgettet for 1868—69 var blevet tilstaaet ham en Understøttelse en Gang for alle af 800 Kr., vilde Ministeriet ikke paany kunne henvende sig til Rigsdagen i denne Sag. Som Følge heraf henvender Andrageren sig nu til Folkethinget og henviser til de af ham i et tidligere indgivet Andragende indeholdte Oplysninger (se Tillæg B. for Samlingen 1866—67, Sp. 1112, og Tidenden Sp. 8146—47, 8180—81, 9812, 9831, 9833—35, 9845—46; jfr. Tillæg B. for Samlingen 1867—68 Sp. 307—308). Ved at han i 1842 blev affædiget med Premierlieutenants Pension, 284 Rd., skjøndt han i 1841 havde erholdt Kapitains Anciennitet og saaledes turde have forventet Affæd som Kapitain med en Pension paa 417 Rd., hvilken Begunstigelse blev flere af hans Eftermand i Armeen til Del, der affædigedes efter samme kongelige Resolution som han, mener han, at han fra 1842 til 1858, altsaa i 16 Aar, har lidt et uforstyldt Tab af 4,256 Kr. I Rigsraadsforhandlingen 1858 fremlagdes der nemlig af Krigsministeren et Lovforslag, hvorefter det bestemtes, at han med Hensyn til Pensionering skulde stilles aldeles lige med de andre ved Reduktionen 1842 afgaaede Officerer, hvilket vedtoges; han fik derefter sin Pension forhøiet til 828 Kr., men der toges intet Hensyn til det Tab, han forment at have lidt i de nævnte 16 Aar. Han indgav derfor til Rigsdagen i Samlingen 1866—67 det ovennævnte Andragende om at faae en nogenlunde Erstatning for de Tab, han uforstyldt havde lidt, og dette blev henvist til Krigsministeren, som derefter paa Finantslovforslaget for 1868—69 foreslog en Bevilling til ham een Gang for alle af 800 Kr., hvorved hans Tab dog endnu blev 3,400 Kr. Hvorvidt Krigsministerens Uffslag er begrundet eller ei, henstiller han til Rigsdagens Humanitets- og Billighedsfølelse mod en gammel Officer paa 76 Aar, der altid med Trofæb, Duellighed og gode Vidnesbyrd har udført de ham paahvilende Pligter; og beder den om at forhjælpe ham til at faae sin Pension forhøiet.

Da denne Sag formentlig vil finde sin Afgjørelse under Behandlingen af Finantsloven, gjør Udvalget ingen Indstilling.

58. Fra Enken efter Stiftsfysikus Krebs om en Understøttelse. (Indbragt den 1ste Marts 1882 af Folkethingetsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds, F. a. b. S. Hansen.)

Hjor indgav Andragerinden et Andragende til Kirke- og Undervisningsministeriet om en aarlig Understøttelse i Lighed med den, der undertiden er bleven bevilget Enker efter Mænd, der som